26 de desembre: Sant Esteve, protomàrtir

Text de l'Evangeli (*Mt* 10,17-22): En aquell temps, Jesús digué als seus Apòstols: «Guardeu-vos dels homes, perquè us posaran a mans dels sanedrins i en les sinagogues us assotaran; i sereu portats als governadors i als reis per causa meva en testimoni per a ells i per als gentils. Però quan us hi portaran, no us preocupeu de com i de què parlareu, ja que se us donarà en aquella hora el que hàgiu de dir. Perquè no sou vosaltres els qui parleu, sinó l'Esperit del vostre Pare qui parla en vosaltres.
Un germà portarà a la mort el germà, i el pare el fill; i s'alçaran els fills contra els pares i els faran morir. I sereu odiats de tots a causa del meu nom, però el qui perseveri fins a la fi, aquest se salvarà».

© Albada Editorial / evangeli.net

«Us posaran a mans dels sanedrins i en les sinagogues us assotaran»

Fra Josep Mª MASSANA i Mola OFM
(Barcelona, Espanya)

Avui, acabada de fer la profunda experiència del Naixement de l'Infant Jesús, canvia el panorama litúrgic. Podríem pensar que celebrar un màrtir no lliga amb l'encís nadalenc... El martiri de sant Esteve, que venerem com a protomàrtir del cristianisme, entra de ple en la teologia de l'Encarnació del Fill de Déu. Jesús va venir al món per a vesar la seva Sang per nosaltres. Esteve va ser el primer que va vessar la seva sang per Jesús. Llegim en aquest Evangeli com Jesús mateix ho anuncia: «Sereu portats als governadors i als reis (...), en testimoni» (Mt 10,17.18). Precisament "màrtir" vol dir exactament això: testimoni.

Aquest testimoniatge de paraula i d'obra es dóna gràcies a la força de l'Esperit Sant: «L'Esperit del vostre Pare qui parla en vosaltres» (Mt 10,19). Tal com llegim en "Fets dels Apòstols", capítol 7, Esteve, portat als tribunals, va donar una lliçó magistral, fent un recorregut per l'Antic Testament, demostrant que tot ell convergeix en el Nou, en la Persona de Jesús. En Ell es compleix tot el que ha estat anunciat pels profetes i ensenyat pels patriarques.

En la narració del seu martiri hi trobem una bellíssima al·lusió trinitària: «Esteve, ple de l'Esperit Sant, fixà al cel la mirada i veié la glòria de Déu, i Jesús que s'estava a la dreta de Déu» (Ac 7,55). Fou la seva experiència com un tast de la Glòria del Cel. I Esteve va morir com Jesús, perdonant els qui l'immolaven:

«Senyor, no els tingueu en compte aquest pecat» (Ac 7,60), ressò de les paraules del Mestre: «Pare, perdona'ls, que no saben el que fan» (Lc 23,34).

Demanem a aquest màrtir que sapiguem viure com ell, ben plens de l'Esperit Sant, a fi que, fixant la mirada en el cel, hi veiem Jesús a la dreta de Déu. Aquesta experiència ens farà gaudir ja del cel, mentre som a la terra.

Pensaments per a l'Evangeli d'avui

- «Esteve, confiat en la força de la caritat, va vèncer la rigurosa crueltat de Saule, i va merèixer tenir al cel com a company a qui va conèixer a la terra com a perseguidor» (Sant Fulgenci de Ruspe)

- «Si no tots estan cridats, com sant Esteve, a vessar la seva pròpia sang, a tot cristià se li demana, però, que sigui coherent, en cada circumstància, amb la fe que professa» (Francesc)

- «Intercedir, demanar a favor d'un altre, és, des d'Abraham, allò que és propi d'un cor lliurat a la misericòrdia de Déu (...). En la intercessió, aquell qui prega no busca els propis interessos, sinó que més aviat pensa en els dels altres, fins a pregar per aquells que li fan mal» (Catecisme de l'Església Catòlica, nº 2.635)

Altres comentaris

«Us posaran a mans dels sanedrins i en les sinagogues us assotaran»

Mn. Joan BUSQUETS i Masana
(Sabadell, Barcelona, Espanya)

Avui, l'Església celebra la festa del seu primer màrtir, el diaca sant Esteve. L'Evangeli, de vegades, sembla desconcertant. Ahir ens transmetia sentiments de joia i alegria pel naixement de l'infant Jesús: «I els pastors se'n tornaren glorificant i lloant Déu per totes les coses que havien sentit i havien vist» (Lc 2,20). Avui sembla com si ens volgués posar a l'aguait de perills: «Guardeu-vos dels homes: (...) us posaran a mans dels sanedrins i en les sinagogues us assotaran» (Mt 10,17). És que aquells que vulguin ser testimonis, com els pastors en la joia del naixement, han de ser també valents com Esteve al moment de proclamar la Mort i Resurrecció d'aquell Infant que tenia en Ell la Vida.

El mateix Esperit que va cobrir amb la seva ombra Maria, la Mare verge, perquè fos possible la realització del pla de Déu de salvar els homes; i el mateix Esperit que es va posar sobre els Apòstols perquè sortissin del seu amagatall i escampessin la Bona Nova —l'Evangeli— arreu del món, és el qui dóna forces

a aquell xicot que discutia amb els de la sinagoga «que no podien res davant la saviesa del seu testimoniatge» (Ac 6,10).

Era un màrtir en vida. Màrtir vol dir “testimoni”. I fou també màrtir per la seva mort. En vida va fer cas de les paraules del Mestre: «No us preocupeu de com i de què parlareu, ja que se us donarà en aquella hora el que hàgiu de dir» (Mt 10,19). «Esteve fixà al cel la mirada i veié la glòria de Déu i que Jesús s'alçava ferm a la dreta de Déu» (Ac 7,55). Esteve ho veié i ho digué. Si el cristià avui és un testimoni de Jesucrist, el que ha vist amb els ulls de la fe ho ha de dir sense tenir por amb les paraules més entenedores que són els fets, les obres.